Хітливий розтин уст розпечено карміном,
Розлам нахабний брів і штучні тіні вій,
Завчений рух плеча і вірність звичним мінам —
Вона в корчмі чекає тіньовій.

Цигарки ритуал, криштальний дзенькіт трунку —
Дешевий джин, крижинки і вода.
Меткий шинкар стоїть при ній наструнко
І влесливо у вічі загляда.

Бо чайові вона дає не скупо —
Усталений тариф, який він звик збирать
За те, що знає тих, хто завжди радо купить
На цілу ніч цю синтетичну стать…

Ось усміх — вишкір. І багрова маска
До неї хилиться, і тінь гойднулась на стіні.
Прадавнє ремесло — лиха жіноча ласка
Тут пропонується по ринковій ціні.

Умовлений жаргон неписаної згоди,
Рефрен пристойності і гідності позір —
Розмова про новини і погоду —
Не прихова клієнта нетерплячий зір.

Вона вже знає — у віконнім сяйві,
У клітці з чотирьох кімнатних стін
Білизни парфумованої зайвість
Здиратиме хижацьким рухом він…

Та все обчислене, за все узято сповна,
Й хоч кажуть: "Там, де п'ють то там і ллють",
В її очах нудьга пекельна, невимовна
Й крижинкою примерзла в серці лють.